

POSTANOWIENIE

27 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 27 kwietnia 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z powództwa Z.S.

przeciwko I.S.

o ustanowienie przez sąd rozdzielności majątkowej,

na skutek skargi kasacyjnej I.S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu

z 29 lipca 2021 r., V Ca 41/21,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1) oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Są to elementy konstrukcyjne skargi, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do

samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się autor skargi. Waga tych obowiązków i powiązane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powodują, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być - inaczej niż w przypadku braków o charakterze formalnym - naprawione. Skarga, która nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. podlega odrzuceniu stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15, nie publ.; z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15, nie publ.). Bezwzględным wymaganiem jest, żeby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13, nie publ.; z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16, nie publ.).

Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie nie spełnia tego wymagania, gdyż brak w niej korelacji pomiędzy zakresem zaskarżenia a wnioskiem o uchylenie zaskarżonego wyroku. Skarżąca zaskarżyła wyrok Sądu Okręgowego w części tj. w zakresie pkt I. Natomiast wnosi o “uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Elblągu do ponownego rozpoznania ewentualnie na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c. uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie apelacji powoda w całości”.

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

as